

Grafit a vakvezető kutya blogja 69.rész

#grafitblog

Kedves Olvasóim!

Tudtátok ti azt, hogy azért van rajtunk hám, ha el akarnánk szökni a gazditól ő gyorsan el tudjon kapni bennünket? :-) Bodza nagy vidáman jött haza az egyik oviból a minap, s mesélte nekem, hogy milyen megállapításra jutott egy kisgyerek a munkaruhánkkal kapcsolatosan.

Én meg el is képzeltem, ha ez valóban így lenne, hogy mi nekiiramodunk a ligetben egy kör futásra, gazdi meg utánunk veti magát, s a hámfogónál fogva elkap bennünket. 😊 Jó kis játék lenne. Szerintetek hányszor bírna elcsípni bennünket? Megsúgom, hogy egyszer sem.

Mi kutyák sokkal gyorsabban tudunk futni, mint az emberek, ezért is értelmetlen a kutya után futni, hisz az eb ezt játéknak veszi, s annál gyorsabban viszik a lábai, a gazda meg az életben utol nem érheti. Erről már régebben tudom, hogy írtam, csak Bodzi ezzel a kis vidám történettel eszembe juttatta.

Azt tegyétek ilyenkor, hogy pont az ellenkező irányba kezdjete el futni, vagy hívjatok be bennünket magatokhoz, de semmiképp ne fussatok utánunk ebek után. Bodza az egyik oviból dicsekedve jött haza, hogy az egyik kislánytól kapott egy plüss macit ajándékba.

De nagylelkűen visszautasította a gazdinkkal együtt mert a kislány a kedvenc játékát adta volna Bodzának, s bár nagyon megható gesztus, de azért azt még a szélvész kisasszony sem várja el, hogy valaki a kedvencét ajándékozza neki.

Meg is kérdeztem, hogy te Bodza, te a kedvenc sípólos játékodat nekiadnád-e csak úgy valakinek? Rögtön rávágta, hogy természetesen. Én tudom, hogy ebből egy szó sem igaz, hisz Bodzus egy irigy kutya. Igazam is lett.

Átjött játszani az egyik legkedvesebb barátja, aki rá is lelt az udvaron a sípoló labdára. El is kérte volna a kisasszonytól. Nagy örömmel vitte volna haza a szájában, de csak a kapuig jutott vele mert az önzetlen kis boszorkány, aki nagylelkűen megajándékozna bárkit kedvenc játékával ugye!

Ott is termett, s kiverte a balhét, hogy mi az, hogy el akarják vinni az ő egyik legkedvesebb lasztiját. A vége az lett, hogy nálunk maradt a labda. Mondtam is utána Bodzának, hogy szép vagy mondhatom, a legkedvesebb pajtásodtól is sajnálsz?

Bodza már csak ilyen. Le is rajzolták őt az egyik óvodában, ettől meg teljesen meg van hatódva. Mondtam is neki, hogy engem egy egész osztály örökített meg, gazdánk őrzi is ezeket mind a mai napig. Nagyon sok szeretetet kapunk a gyerekektől, nagyon jóleső érzés az, hogy átélhettem ezeket az élményeket gazdinkkal együtt.

Bennünket mindig is nagy örömmel fogadnak bárhová is megyünk. Őszintén emiatt a szívem mélyén irigy vagyok Bodzira, hogy ő átélheti ezeket a kedves, vidám alkalmakat nap mint nap. Mondtam is ezt neki, de aztán kiderült, hogy nincs olyan nap, hogy az én gazdám ne mesélne rólam is a gyerekeknek.

Ez őszintén nagyon jólesik nekem, hogy ha már nem is tudok ott lenni, de a nevem, tetteim soha nem mennek feledésbe. Elmeséli mindig, hogy milyen sokat tettem érte, mennyit dolgoztam vele.

S most sem haszontalanok a napjaim, hanem dolgozom itthonról, hisz bölcsességeimet osztom meg a követőimmel hétről-hétre. El is köszönök most tőletek.

Jövő szerdán ugyanitt találkozhattok velem a [Napos Oldal Alapítvány Facebook](#) illetve [weboldalán](#).

Üdvözlettel: Majaligeti Grafit

